

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne i tilslutning til ministerens svar spørge, om det ikke er ministerens opfattelse, at loven skal holdes. Når ministeren nu konstaterer, at der skal være overgangsordninger og det ene og det andet, vil ministeren så ikke indrømme, at det var en fejl, da flertalsregeringen jappede denne lov igennem, når det så i virkelighedens verden viser sig, at loven ikke kan holdes? For der står jo i loven, at der *skal* udarbejdes handlingsplaner.

Helge Sander (V):

Venstre er meget optaget af, at så mange som muligt kommer i beskæftigelse; Venstre er meget optaget af, at tingene fungerer. Det, der finder sted i øjeblikket, er en total afklædning af den arbejdsmarkedsreform, som regeringen på nogle ganske få uger fik igennem med ét mandats flertal her i Tinget i juni måned.

Der er måske nogle af Tingets medlemmer, der med ministeren kan undre sig over, at vi falder over lige netop dette her, men det er kun en af mange ting, vi nu har blotlagt de seneste uger. Jeg må sige, at jeg er meget, meget overrasket over, at vi har en arbejdsminister – uanset om man kan lide denne del af det eller ej – som legaliserer, at kun 3-4 pct. eller måske 5, når vi kommer et par uger længere hen, har fået en handlingsplan, som er nødvendig for, at man kan gå ind i forskellige job, som det nu engang er indrettet af denne regering. Så det kan ikke hjælpe, at man begynder at tage enkeltelementer ud og spørge, hvorfor Venstre nu går ind for det, og hvorfor Venstre går ind for at fremme disse forskellige tilskudsordninger.

Det sidste, arbejdsministeren sagde, som var det modsatte af det første, nemlig at nu kunne det klares med en bekendtgørelse, er en konstatering af, at det, der stod i Jyllands-Posten i går, ikke er sandt; dér sagde ministeren nemlig, at også selv om det går ud over arbejdsmarkedsreformens regler om de såkaldte handlingsplaner, skal Arbejdsformidlingen bare gå i gang med de andre opgaver.

Jeg er meget overrasket over, at arbejdsministeren kan tillade sig at tro, at man kan klare det administrativt, og at man, som det fremgår af Jyllands-Posten, kan negligere gældende lovgivning.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først sige til fru Lilli Gyldenkilde: Jo, jeg undrer mig også over, at Venstres arbejdsmarkedspolitiske ordfører er så optaget af at forsikre, at så mange mennesker kan komme i beskæftigelse med tilskud. Jeg har nemlig forstået, at Venstre er imod tilskudssamfundet, så derfor er der selvfølgelig noget forundrende ved den ihærdighed, hvormed hr. Helge Sander kaster sig ud i denne diskussion.

Så vil jeg også godt sige, at baggrunden for kommunernes problemer jo er, at de ikke kan få personer med tilskud hurtigt nok. Kommunerne og private virksomheder plejer at henvende sig fuldstændig bevidstløst til Arbejdsformidlingen for at få 10 eller 20 personer ud, blot fordi de har tilskud, og så ryger de pågældende ud igen. Det er det system, vi har gjort op med. Vi har faktisk sagt, at vi skal tage hensyn til de lediges forudsætninger, og at der skal være noget perspektiv i det, vi gør for de ledige. Det er baggrunden for og filosofien i hele arbejdsmarkedsreformen, og vi administrerer i overensstemmelse med den.

Fru Charlotte Antonsen har ikke helt forstået, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde – og nu siger jeg det måske lidt mere tydeligt – at allerede i forbindelse med lovens vedtagelse så vi, at dette her var en stor opgave. Vi skulle ændre et stift, centralt og bureaukratisk system til et fleksibelt, regionalt system, men det ville vi ikke kunne gøre fra den 31. december til den 1. januar, og for at undgå kødannelser og få fornuft i arbejdet lavede vi allerede dengang en overgangsbekendtgørelse. Det var ikke, fordi vi mente, at der ville blive kaos eller sådan noget, men det var rent administrativt mest ansvarligt at gøre det på den facon, for man kan eksempelvis ikke indplacere 750.000 ledige fra den 31. december 1993 til den 1. januar 1994. Det siger sig selv.

Til spørgsmålet om handlingsplaner vil jeg igen slå fast, at handlingsplaner er en retting; man *kan* få udarbejdet en handlingsplan. Hvis man derimod er i den målgruppe, der efter arbejdsmarkedsrådernes bestemmelse skal gøres en særlig tidlig forebyggende indsats for, *skal* man have en handlingsplan, og sådan er det fortsat. Der er alene tale om, hvordan karakteren af handlingsplanen er, og at man allerede fra starten skal diskutere, om handlingsplanen skal have et perspektiv på måske 3, 4,